

UNIUNEA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUNEA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-Mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cea mai prețioasă bogăție.

Nimic nu e mai scump decât sănătatea. Ea este izvor de bogăție și de fericire

De Ion Popu-Câmpeanu.

Un fecior se întâlnește odată cu învățătorul său și se tânguie plin de amărăciune, că îi merge așa de rău, e sărac și n'are ce-i trebuie, pe când alți feciori de vârsta lui au de toate și sunt îmbuibăți în bine.

„In adevăr așa ești tu de sărac? — întreabă învățătorul —, se pare că ești deplin sănătos. Ai mâni puternice și îndemnatice la lucru; ai ochi strălucitori, cari privesc cu seninătate la lumea aceasta frumoasă; ai picioare bune, cari pot să alerge cu ușurință în toate părțile. Te-ai învoi ca cineva să-ți taie mâinile ori picioarele, sau să-ți iee lumina ochilor pentru bani și alte comori, despre cari socotești că te-ar face fericit?”

„Nu — răspunde feciorul —, nici nu poate să-mi treacă prin minte una ca aceasta.”

„Atunci nu te plânge, că ești sărac. Tu ai averi, cari întrec și cântăresc mai mult decât ori ce comori din lume. Și acestea averi sunt *sănătatea*.”

Intr'adevăr nu poate să fie om mai fericit ca acela, care e deplin sănătos. „Nu-i nimic ca *sănătatea*” — spune o veche zicală românească.

Omul sănătos poate să lucreze cu hărnicie și să câștige de toate.

Copiii lui sunt frumoși și plini de viață. Casa lui e curată și ograda bine îngrijită. Pământul lui încă rodește din belșug, fiindcă poate să-l lucreze bine. Are de toate și nu se tânguie de câteori dă de vre-o greutate. Nici nu-i stă bine omului sănătos să se tânguie tot mereu.

E semn de lene și nemernicie, când un om sănătos se vaietă că n'are cu ce trăi și că ori cât se trudește, nu poate să ajungă la creangă verde.

„Lucrul face sănătate, iar sănătatea face bani”. Chiar pentru aceea fiecare om să-și păzească sănătatea, căci nu-i comoră mai scumpă ca aceasta.

Să se hrănească bine și îndestulitor. Hrana bună, întărește trupul.

Să nu-și petreacă vremea în trândăvie, căci precum lucrul face sănătate, astfel și trândăvia face numai păcate. Iar păcatele molesesc și slăbesc trupul, făcându-l neîndemnatice la lucru.

Să nu se îmbete și să nu petreacă în crișme. Nici nu este loc mai stricăcios sănătății, ca și crâșma. Aici se găsesc codrii întregi de germenii de boale, cari ușor se lipesc de oamenii cari petrec în ele și pe cari îi îmbolnăvesc. Iar omul bolnav nu mai poate să-și vadă de casă și de moșie și nu-și mai poate câștiga nici aceea de ce are mai mare trebuință. Slăbește și sărăcește într'una și îi slăbesc și se îmbolnăvesc și copiii, pe cari trebuie să-i grijească ca pe ochii din cap.

Nimeni să nu se mângăie cu zicala, că „boalele sunt pe oameni”, ori că „Dumnezeu așa a voit”, ci îndată ce a băgat de seamă, că îl pândește vre-o boală, pe el, pe soție sau pe copiii lui, numai decât să meargă la doctor și să-și vadă de leuire. Orice boală cât de grea, dacă se lecuiește dela început, nu se poate să nu se vindece.

Leacuri de vindecare sunt multe și omul trebuie să le întrebuințeze. Numai așa va putea să trăiască mult și să fie folositor familiei sale, bisericii, țării și neamului din care face parte.

Când se poate vinde pământul primit la improprietărire. După lege, pământul dobândit prin improprietărire nu se poate vinde numai după ce au trecut 5 ani dela data când s'a câștigat dreptul de proprietate plătiind întreg prețul pământului. Scrisori despre dreptul de proprietate până acum nu s'au dat numai în Vechiul Regat, așa că la noi în Ardeal nu se poate ști dela ce dată încep cei 5 ani. Din cauza aceasta Ministerul de agricultură a dat de știre, că în Ardeal și în Bucovina, cei 5 ani de știre, că în Ardeal și în Bucovina, cei 5 ani de știre încep dela data când dreptul de proprietate al celui improprietărit a fost scris în cărțile funduare.

Misiuni sfinte pe Câmpie.

La 13, 14 și 15 a l. c. s'au ținut sub conducerea Reverendisimului d. canonic Dr. Ioan Bălan misiuni sacre pentru popor în parohia Crăiești, protopopiatul Fărăgăului. Au fost aceste zile de adevărat praznic sufletesc.

Sâmbătă seara la 7 oare sosește înaltul oaspe — așteptat la gară de părintele protopop Decei, părintele Chibulcutean și Dl. pretor Todoran. În comună la poarta triumfală îl așteaptă cu însuflețire poporul în frunte cu Dl. notar Miclea, iar în ușa bisericii reprezentanța parohială în frunte cu preotul local; Apoi se servește vecernia.

Duminecă la 9—12 ore s'au oficiat Utrenia și Liturgia; după masă Vecernia și seara Paraclisul; iar Luni în ziua de Sântămăria Mare după Liturgie se sfințește crucea ridicată întru amintirea zilelor acestui mare praznic. — La serviciile divine — prelângă domnii susnumiți — au mai asistat preoții Petru Gora Ioan Pop și Teofil Hossu.

În tot timpul misiunilor poporul s'a dovedit de creștin bun și cucernic, prezentându-se la misiuni, mărturisindu-se și cuminecându-se în număr mare, așa că părintele canonic — credem — s'a depărtat mângăiat dela noi, văzând că predicile Dsale atât de familiare și la înțelesul tuturor, și-au avut roadele cunvenite în sufletele ascultătorilor. — Și în legătură cu aceasta mângăiere îi dorim în calea sa de apostolie, să-i ajute Bunul Dumnezeu, ca cuvântul Evangheliei, ce-l samăna, să afle și în alte părți în inima poporului nostru — pământ bun și roditor, aducând roade îmbelșugate pentru biserica lui Hristos.

Iar noi, cari am rămas acasă, în convingerea, că misiunile — peste tot sunt cel mai puternic mijloc de înălțare și purificare sufletească; înțelegându-o aceasta și poporul, care cu atâta sfințenie și dragoste vorbește despre „Ruga cea Mare” ținută de Măria Sa dl. canonic.

Să dea Dumnezeu, ca să putem participa cât mai curând și în satele vecine la astfel de „Rugă Mare”.

Un poporean.

Călduri mari în Basarabia. În ținutul orașului Chișineu au fost în săptămâna trecută călduri foarte mari. Un inginer care făcea măsurători în hotarul comunei Siheti a căpătat boală de căldură și a murit. Un călător care aștepta trenul în gara din Mereni, a murit și el de căldură, acolo în gară.

Apostolul Duminicii.

Duminea înainte de Înălțarea sf. Cruci și a XXII. după Rusalii (11 Septemvrie 1927), — Galateni 6, 11-18. —

Înainte de toate să vedem, cine sunt acești Galateni, către cari își îndreptă sf. Pavel epistola sa aceasta. Ei sunt un popor celtic și galic care cu sute de ani înainte de nașterea lui Hristos au pustiit ținuturile de amândouă părțile râului Rin, Franța și Germania de astăzi, și apoi au venit pe Dunăre în jos până la gurile Dunării, iar în veacul al treilea înainte de Hristos îi aflăm pustiind ținuturile din Asia Mică, care, fiind pământ foarte bun, i-a atras pe acești vagabonzi, așa că pe vremea sf. apostol Pavel îi aflăm așezați în partea de miazănoapte a Asiei Mici unde-și întemeiază o țară, numită Galația, pe care cel din urmă domnitor al lor, Amyntas, o mai mări, cuprinzând și anumite părți din țările învecinate. Urmarea a fost că Romanii le-au cuprins țara și i-au supus.

Sf. apostol Pavel a predicat prin Galația în călătoria sa a doua și a treia, întemeind acolo mai multe biserici. Dară după ce s'a depărtat dela ei au venit în Galația mai mulți amăgitori, cari i-au îndemnat să se taie împrejur, pentru că, vezi Doamne, creștini adevărați numai aceia sunt, cari au trecut mai întâiu la legea lui Moisi. Galatenii erau gata să o și facă aceasta voință a lor și le-a scris epistola de față, în care le dorește, că îndatăce

s'a botezat cineva, nu mai este Evreu sau Grec, ci toți suntem una în Hristos Isus. Îi roagă apoi să se ferească de amăgitorii aceia, iar celor ce vor fi credincioși lui Isus le făgăduiește pacea și îndurarea lui Dumnezeu.

Epistola aceasta sf. apostol Pavel a scris-o între anii 54 și 55 după nașterea lui Hristos, din Efez, unde se afla atunci.

* * *

Fraților, vedeți ce fel de carte am scris vouă cu mâna mea.

Sf. Pavel obișnuia să-și dieteze epistolele sale unui scriitor, iar încheierea o scria de regulă cu mâna proprie, pentru că cetitorii să vadă că scrisoarea într'adevăr dela dânsul vine. Dar încheierea a scris-o și de aceea cu mâna proprie că cetitorii să vadă cât de mult ține la ei și cât de mult trebuie să țină și ei la această scrisoare.

Câți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc pe voi să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pațâ prigonire pentru crucea lui Hristos.

Câți vor să se fălească în trup, sunt apostolii cei mincinoși, cari s'au vârit în țara Galatenilor și se sileau ca în cele trupesti să le placă oamenilor, dar de starea sufletelor nu se prea îngrijeau. Acești apostoli mincinoși li silea pe Galateni, să se taie împrejur, ca astfel să scape de prigonire. Pentru că împărații romani au dat voie Evreilor, imprăștiiați prin împărăție, să-și țină legea. Pe cei tăiați împrejur, chiar și dacă credeau în Hristos, păgânii, pe vremea apostolilor, li socoteau Evrei, și astfel nu-i prigoneau, pe când pe creștinii netăiați împrejur în urgiseau Evreii și Romanii deopotrivă.

Căci nici ei, cari se taie împrejur, nu pășesc legea, ci vreau să vă tăiați voi împrejur, ca să se laude în trupul vostru.

Apostolii aceștia mincinoși de fapt nu împlineau legea lui Moise ci erau fațar-

nici; pentru că înaintea creștinilor se laudau cu aceea, că ei li obligau pe creștinii făcuți din păgâni să se taie împrejur și astfel răspândeau legea lui Moisi, înaintea păgânilor în schimb treceau drept Evrei, și astfel erau bine cu toată lumea.

Iară mie să nu-mi fie a mă lauda fără numai cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin carele mie mi-s'a răstignit lumea, și eu lumii.

Împotriva acestor apostoli fățarnici sf. Pavel se arată drept pildă vrednică de urmat pe sine, care nu se laudă decât cu crucea Domnului. De când s'a făcut creștin sf. Pavel nu s'a mai ocupat cu lumea și cu plăcerile ei, pentru el lumea aceasta este ca răstignită, ca moartă. În schimb nici lumea nu mai poate afla în el nici un fel de plăcere, nimica ce ar fi al ei.

Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur nu poate nimica, nici netărirea împrejur, ci făptura cea nouă.

Prin moartea de pe cruce a Domnului tăierea împrejur și-a pierdut orice însemnătate. Că cineva este ori nu este tăiat împrejur, nu mai hotărăște nimica. În legea lui Hristos numai făptura cea nouă, adevărată cea introdusă prin jertfa de pe cruce, adevărată cea făcută prin sf. Botez are valoare.

Și câți vor viețui cu îndreptarea aceasta, pacea și mila peste ei și peste Israilul lui Dumnezeu.

Toți aceia deci, cari viețuiesc cu îndreptarea aceasta, adevărată ceice s'au botezat în Hristos, primesc binecuvântarea dela sf. Pavel, și anume pace și milă dela Dumnezeu, dar nu numai ei ci și Israilul lui Dumnezeu, adevărat toți credincioșii. Israil este cuvânt jidovesc și înseamnă: văzător de Dumnezeu, pentru că patriarhului Iacob i-sa arătat Dumnezeu, și de atunci s'a numit Israel adevărat văzător de Dumnezeu. De aici urmașii după trup ai lui Iacob sau Israel se numesc Israeliteni. Creștinii sunt Israilul lui Dumnezeu, pentru că deși nu trupest

Foia „UNIRII POPORULUI“.

In munții Hațegului.

Misiunile dela Negoiu, Lunca Cernii, Meria și Mesteacăn

de Dr. Nicolae Brinzeu canonic, preș. Reun. de misiuni din Lugoj.

Trei zile am stat în Negoiu. În aceste 3 zile, pe vărfurile dealurilor și pe cele coaste („cioace“), vedeai mereu, mici cete albe de creștini, cari veneau ori se reîntorceau dela biserică. Și când în ziua dintâi ne văzurăm la micul nost altar din ograda bisericii, înconjurăți de popor, deodată ne înviorăm! Și când începui a le spune despre sfântul Ilie, despre lupta lui cu păgânii, ai căror preoți i-a dovedit Dumnezeu de mincinoși, arătând, că am ajuns, parecă, iarăș vremile lui Ilie; întreg poporul răspunde: „așa-i“ — și de aci încolo mereu îmi întregeste spusele mele ori face închinăciuni, laudând pe Domnul! Așa fac oamenii pe aici sub orice predică, semn că o ascultă cu luare aminte!

În ziua a doua după masă păr. Gheorghe cu doi preoți trec la Lunca de jos, ca să înceapă misiunile acolo. Patru rămânem la Negoiu și ziua 3-a încheiem misiunile aci. Treccem apoi și noi la Lunca și intrăm în brazdă acolo. Aici satul e ceva mai adunat, poporul

se adună și mai bine. Suntem găzduiți cât se poate de bine la păr. Nistor, în Lunca de sus. Dar nici aici nu rămânem toți până în sfârșit: a doua zi după Vecernie, păr. Gheorghe cu alți doi preoți și cu 2 cântăreți, pleacă la biserică din Meria, să țină și acolo înnoirea misiunilor.

Meria e o comună așezată pe niște culmi înalte, fără nici un drum cum se cade. Un singur loc este, Mușatu (vezi „Negriada“), pe unde se poate merge cu caru, dar foarte anevoios; pe acolo a mers în 1909, episcopul V. Hossu, însoțit de cântecele și doinele merienilor. Încolo numai poteci prăpastioase, unde stai să ametești. Pe acolo își duc în spate curuzul, adus tot în spate de departe, dela 20—30 km., bieții merieni, femei, fete mai mult, de vremece bărbații și ficiozii sunt duși, până'n Țara Românească, la iziatul pădurilor! Ai crede că locurile acestea se pierd în umbra trecutului și totuși ele și-au avut însemnătatea lor în trecut: din jos de Meria e locul numit „Poiana Grecilor“ unde se zice că ar fi fost satul mai demult; la Negoiu avem „Valea Mănăstirii“, unde s'au găsit urmele unei mănăstiri; iar colea'n altă parte e „Valea Daciei“ (Dașiei, îi zic oamenii cam pe bănătenie)...

Și cum stau așa, în ograda bisericii, la umbra unui „porculete“ spovedind, văd în față pe cei trei ortaci cu cântăreții, tot mai sus și mai sus urcându-se, pe partea prăpastioasă a a „Carafostului“, până când deodată, ne mai

fac cu palăriile și trec din față. Mă gândesc la aceea, ce mângâiere au să ducă ei la un popor, care n'are nici preot în sat, nici dascăl, nici școală; dar mă gândesc și la greutățile ce au să suporte.

Ceva era să uit. De când am plecat noi de acasă, în țară s'au întâmplat lucruri mari. *A murit regele.* Despre acest lucru noi n'am auzit, decât Vineri la amiazi, când au venit oamenii din Lunca la Negoiu, să ne ducă la ei. Sosind la Lunca, încă în aceeași zi notarul și șeful postului de jandarmi ne dau și ceva gazete, cele dintâiu după jainica întâmplare. Pe Duminică mai primim ceva gazete, așa că noi cei rămași la Lunca de jos, încheind misiunile aci, vestim poporului, că Duminică după masă vom face, în biserică din Lunca de sus, parastas pentru regele Ferdinand. L-am și ținut, luând parte mult popor, în frunte cu consiliul comun.

Se poate inchipui, că noi acolo, departe de lumea mare, cât ce am auzit de moartea regelui, cum ne întrebam: oare ce va fi acum la București, cum se fac lucrurile? Și altele și altele; dar nime nu știa să ne răspundă!

Pe Luni am pus înnoirea misiunilor la Lunca Cernii de sus. Întâmplarea a făcut să rămân numai cu păr. Mihaescu. Am spovedit din greu, de Duminică după amiazi. Dar nu mi inchipuiam, să fie așa de grea ziua de Luni. Deși zi de lucru, s'a adunat popor la biserică, de a trebuit să slujim liturgia afară, târziu.

Cum stă lumea și țara.

Mari furturi și tâlhării din banii țării.

În vremea din urmă s'au descoperit grozave furturi din averea Statului. La Craiova un căpitan cu numele *Manea* a furat din banii Diviziei a doua de armată nu mai puțin ca 11 milioane lei! Iar când a simțit că nu mai poate ascunde pungășia s'a dus la cimitirul Belu din București și s'a împușcat lângă mormântul soacră-sa.!

Căpitanul *Manea* fusese la cancelaria unde se plăteau soldele ficiilor și fura banii țării de vre-o trei ani. În vremea asta își cumpărase mai multe moșii și automobile domnești.

Altă mare hoție s'a făcut la tipărița Statului, unde se tipărește gazeta „Monitorul Oficial“. Acolo însuși directorul general *Fălcoianu* făcea jaful, împreună cu directorul administrativ *Traian Tomescu*. Aceștia doi încă au păpat vre-o 8 milioane lei.! *Traian Tomescu* s'a împușcat, iar *Fălcoianu* a fost turnat la gherlă.

Pungășii cumplite s'au descoperit și la *Galati*, unde nește ovrei au furat banii Căilor Ferate Române dimpreună cu funcționarii gării.

La *Cluj* s'au aflat matrapazlicuri mari la primărie, făcute de foștii averscani, asupra cărora se va rosti judecata.

Ni-se duce vestea în lume de-atâtea pungășii domnești câte se descoper zi de zi!

Ce mai e în politică?

Încă tot vară și tot liniște. Guvernul ține consilii (sfaturi) ministeriale și se ocupă de lipsurile ținuturilor năpăstuite de secetă și de cumplita boală de copii care s'a ivit la București și în Moldova. Se va împărți grâu și cucuruz în ținuturile lipsite, mai ales în țara *Moților*.

Președintele Partidului național-țărănesc, d. *Maniu*, a stat vre-o câteva zile la *Sovata*, unde s'a întâlnit cu câțiva fruntași ai partidului. La toamnă partidul va face un șir întreg de adunări, între cari una mare la *Alba Iulia* sau la *București*. De-o înțelegere cu liberalii se pare că nici vorbă nu poate fi.

„Doctor“ mîncinos. În câteva sate din jurul *Blajului* se ivise de curând un nădrăgar necunoscut, care spunea că el vindecă orice boală, mai cu seamă boli mueresti, nevoia (epilepsia), oftica și rănila. Oamenii l-au și luat înainte ca pe un făcător de minuni, că era bun de gură, și mergeau la el ca la lucru mare. Plată nu cerea, decât bani de drum până la *București*, să aducă leacuri. Dl. comisar de poliție *Muțiu* dela *Blaj* s'a dat bolnav și s'a dus la marele „doctor“ să-și ceară leacul. Dumnealui „doctorul“ i-a și spus boala; cică ar avea inima căzută dela locul ei, sub stomac, și cerea bani să meargă la *București*, după leac. Atunci, fișă rește, d. comisar l'a înfășcat de guler și l'a dus la poliție, unde s'a constatat că „doctorul“ e un taie frunză dela *București* cu numele *Gheorghe Saffa* care fusese mai înainte găuritor de bilete, la tramvaie.

Știrile Săptămânii.

Când încep școlile. În școlile primare (copilașii până la 10—12 ani) învățtura începe numai la 1 Octombrie. Asta din pricina boalei „paralizia infantilă“ care s'a lăsat la *București* și în orașele *Moldovei*. (Despre această cumplită boală lipicioasă, cetitorii noștri află prețioase cunoștințe în alt loc al gazetei noastre).

Școlile secundare, (liceele, școlile medii și altele de acest soi) încep la timpul obișnuit, 26 Septembrie dimineața.

La liceul de fete din Blaj școala începe regulat la 26 Septembrie. Inscrierile se fac în 23—24 Septembrie. Examenle particulare încep în 15, iar cele de admitere în clasa I și de corigență, în 19 Septembrie. Examenul de admitere în clasa V în 20 Septembrie.

O fântână făcătoare de minuni. În comuna *Smeieni* din jud. *Buzău* s'a răspândit vestea că acolo s'ar fi descoperit o fântână făcătoare de minuni. Anume un copil orb visase că dacă își va spăla ochii cu apă din acea fântână își va recăpăta văzul. Copilul spălându-și a doua zi ochii cu cea apă, visul s'a înlăptuit. De-atunci s'a adunat o mulțime mare de oameni în jurul fântănei și fiecare caută să-și scoată cât mai multă apă din fântâna binefăcătoare. Preotul satului a adus întâmplarea la cunoștința Episcopului *Ghenadie* al *Buzăului*, care, a dat poruncă să se ia măsuri pentru luminarea poporului.

Cartofi mulți. Ca să avem cartofi mulți e bine să le tăiem florile îndată ce se ivesc. În chipul acesta se vor hrăni mai mult rădăcinile și se vor face cartofi mai mulți.

Vârsta arborilor. Dintre toți arborii de pe la noi, teiul trăiește mai mult. Unii tei ajung vârsta de mii de ani.

Bradul ajunge vârsta de 700 până la 1200 ani; stejarul trăiește 400—600 ani; acățul ajunge până la vârsta de 400 ani; ulmul trăiește 300—400 ani, iar iedera atinge adeseori vârsta de 200 ani.

Despre *Bao-bab*, un arbore urias din *Africa* se spune, că ajunge la vârsta de 5000 de ani.

Se înțelege, că o condiție a traiului îndelungat al arborilor este, ca săcurea pădurarului să nu-i atingă.

Petrecere la Luduș. Vestita petrecere de vară a tineretului din *Câmpie* se ține, ca de obicei, și în anul acesta, în ziua de 4 Septembrie (Duminică) la *Ludușul de Mureș*, în *Hotelul Central*. Venitul curat se va da bisericii gr.-cat. Inceputul la ora 9 seara.

Regina Maria la Sovata. Duminică în 28 August M. S. *Regina Maria* a sosit la *Sovata* peste *Reghin*. Nu s'a oprit însă la scâlzi ei a luat numai un prânz la vila „Lasă-mă în pace“ și a plecat mai departe spre castelul dela *Bran*. În jur de *Reghin M.* Sa a cercetat mai multe sate, stând de vorbă cu poporul.

Cleiu pentru crepături în buți. Topim la olaltă și amestecăm două și jumătate părți seu, două părți ceară și patru părți untură de porc.

Când amestecul începe să se răcească, mai punem încă și două părți și jumătate cenușă cer-nută. Amestecătura aceasta o păstrăm la loc răcoros. Când vrem să o folosim, curățim mai întâi crepătura, încălzim cleiul deasupra unei luminări și ungem cu el crepătura.

Lovit de trăznet. Locuitorul *Petru Chiș* din *Petrila* (jud. *Hunedoara*, lângă *Petroșani*) se afla în zilele trecute la lucru în câmp, unde l-a apucat o mare furtună. Vrând să se scutească de ploaie omul s'a tras sub o claie de lîn. Un trăznet a lovit chiar în claia unde se ascunsese *Chiș*, omorându-l pe loc.

Cel mai mare ospăț ce s'a pomenit vre-o dată. A fost în *Rusia*, în 1856 când s'a sărbătorit cununia împăratului. S'a ținut pe un câmp aproape de castelul dela *Petrovski*. Mesele au fost întinse pe o lungime de treisprezece kilometri și două sute de mii de invitați s'au așezat să ospăteze.

Din loc în loc se găsea câte un brad, pus anume și care în loc de fructe avea în creiele lui pui fripiți și răcitură, numai lucruri de ale mâncării.

Din opt fântâni mari, săpate cu mult meșteșug, oamenii puteau scoate vutcă, bând fiecare cât îi poțtea inima.

S'au mâncat la acest ospăț: 58,000 kilograme de șuncă; 19,000 kilograme de cârnați; 12,980 pui fripiți; 145,038 pâini albe și s'au beut 20,032 litri de vin și 49,920 litri de bere. Iar la joc au luat parte 15,000 persoane.

Adevărat ospăț, ca în povești.

Prune multe în Bănat. În ținuturile *Bănatului* roada de prune din anul acesta a fost foarte bună. Hectolitra de prune se vinde cu 100—120 lei. Fierberea rachiului s'a început în toate părțile.

Măncați struguri. Strugurii sunt foarte buni și sănătoși. Ei pot mânca și oamenii sănătoși și bolnavii. Se mănâncă pe stomacul gol: dimineața și după amiază. Strugurii trebuie să se mănânce încet, pentru ca să se înlăture umflarea stomacului. Pieluța boabei trebuie să fie bine mănunțită. Numai așa e folositor corpului. Strugurii sunt bunii pentru zahărul ce se găsește în ei. Strugurii înlesnesc mistuirea și hrănirea corpului; curăță intestinale și rărunchi și dau putere corpului.

Strugurii se mănâncă dimineața și pe la ojină. Cam 2—3 ciorchime de struguri mâncați zilnic în două răstimpuri, sunt de mare folos corpului, fie că omul muncește cu brațele, fie că muncește cu mintea. De aceea acum, când strugurii încep să fie buni, să-i mîncăm cu măsură și vom vedea cât sunt de folositori.

Școală de arte și meserii la Aiud. În orașul *Aiud* din valea *Mureșului*, se deschide o școală de arte și meserii, în care se învață: lăcătușerie, mecanică, tâmplărie și croitorie. Se primesc tineri cari au trecut măcar 4 clase primare. Inscrierile se fac până la 9 Septembrie. La primire elevii fac un examen. Lămuriri mai amănunțite da *Direcțiunea Școlii*.

Dragostea unei găști. Băiatul unui gospodar din *Anglia*, încă de mic se obișnuia să se joace cu o găscă, ce aveau în curte. Și găscă într'atâtea l'a îndrăgit, încât acesta nu mai poate scăpa de ea. Ori unde merge băiatul găscă îl urmărește. El înțelege și ce vorbește, căci dacă îi zice: „mîncă“, găscă numai deoacă se pune la mîncare; dacă îi zice: „mergi și te culcă“,

dar sufletește urmează duhul lui Iacob și al lui Avram.

Si mai mult mie nimeni să nu-mi facă supărare, (prin învățătură greșită), căci eu ranele Domnului Isus în trupul meu le port.

Sub ranele Domnului Isus pe care le purta în trupul său se înțeleg urmele bătăilor și ale temnițelor suferite pentru propovăduirea evangheliei.

Darul Domnului nostru Isus Hristos cu spiritul vostru, fraților. Amin.

Cu spiritul vostru, adevărat cu voi.

* * *

Fățarnicia este când cineva își ascunde gândurile și intențiunile sale rele prin cuvinte ori fapte frumoase. Iuda l-a sărutat pe Isus înainte de moarte pe muntele Olivetelor, ca și când i-ar fi prietenul cel mai bun, de fapt însă a făcut-o ca prin aceasta să arete care este pe care l-a vândut. Așa a făcut Irod împăratul când i-a rugat pe cei trei crai dela răsărit că dacă au aflat copilul să-i spună și lui, ca și el să i-se poată închina, pe când de fapt el avea de gând să-l omoare. Fățarnici sunt și aceia cari se arată cucernici, iar de fapt sunt oameni stricați și de nimica. Unii ca aceștia se mai numesc și sfântoci. Fățarnici și aceia cari stau în biserică tot în coate și în genunchi, fac la cruce și la mătâni, negândindu-se la Dumnezeu și la cele sfinte, iar când ies afară din biserică sunt adevărați draci. Asemenea sunt unii ca aceștia satanei, care de multe ori se îmbracă în haine de inger al lui Dumnezeu.

Că ce mare păcat este fățarnicia se vede din cuvintele Mântuitorului care zice: »Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici, că vă asemănați mormintelor cele spoite, cari din afară se arată frumoase: iar din lăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția. Așa și voi din afară vă arătați oamenilor drepti: iară din lăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege«.

S'au spovedit și cuminecat peste 250. Au rămas și pe ziua următoare.

Luni seara ne-au sosit dela Meria cei trei frați, toți bolnavi. Noroc că Marți isprăvim mai iute la biserică și mai putem răsufla. Mai avem o singură stație: *Mesteacănul*. Acest cătun cu vre-o 30 numere de casă, având biserică veche ruinată, s'a hotărât să-și facă biserică nouă. S'au pus deci anul acesta pe lucru și auzind să venim, s'au grăbit ca pe sf. Pantilimon s'o pună sub coperiș.

Drumul dela Luncă la Mesteacăn e ceva ce nu se poate spune. Cât ce ai ieșit din valea Cernii (pe calea „Miscălii“) și dela Ableu (unde ne despărțim de drumul care merge de-a dreptul la Hațeg) în sus, drumul merge tot pe culmi, de unde ți-se deschide vederea largă, deoparte spre satele din plasa Hunedoarei, cu Ghelarul în vârf de deal, cu multe văi și sate; de altă parte Țara Hațegului cu minunata ei câmpie, se vede departe la Petroșeni, Paringul. Răsufliam ușurați: sunt 10 zile de când, pe vale astrămtă a Begheului, am intrat în munții aceștia și acum ieșim iarăși la larg.

Miecuri dimineața spovedit, cuminecăm, facem liturghie la Mesteacăn. Harnicii noștri creștini, cari nu au prea văzut bisericani mai mari pe la ei (acum 15 ani se zice a fost pe la ei un vicar), aleargă în număr frumos la biserică. E o frumoasă biserică de lemn, cu pereți bine ciopliți și bine încheiați. Când ne

(Mateiu 23, 27—28). În alt loc li aseamănă lupilor răpitori, cari se arată în piei de oi (Mateiu 7, 15). Sf. Bernard spune că fățarnicul este după haină oaie, după viclenie vulpe, iar după crudelitate lup.

Incunjuțați deci dragi cetitori fățarnicia, acest păcat atât de urât și de urgent. Nu vă asemănați apostolilor fățarnici din țara Galatenilor, împotriva cărora scrie sf. Pavel epistola aceasta. Nu urmați pilda lui Iuda și a lui Irod, nici a cărturarilor și a fariseilor jidovești. Ci urmați-l pe acela care a zis despre sine: »Eu sunt calea, adevărul și viața« (Ioan 14, 6) și faceți-vă vrednici să poată zice și despre voi lumea, ceea ce a zis Isus despre Natanail: »Iată cu adevărat Israilitean, întru carele viclesug nu este« (Ioan 1, 48).

IULIU MAIOR.

Feriți-vă de spiritism!

Vor fi foarte mulți dintre cetitorii gazetei, cari nici nu știu ce se înțelege prin spiritism. Cu atât mai bine! Dar din nenorocire sunt alții, cari se ocupă cu dânsul, fără să cunoască bine ce este și ce urmări rele are el atât pentru sănătatea trupului cât și mai ales pentru cea a sufletului. Nu fără o însemnată pricină ne recomandă Părintele Papa, ca să ne rugăm în decursul lunei August pentruca din partea catolicilor să se ducă o luptă cât mai vâjzoasă în contra ciumei spiritismului, care se răspândește din ce în ce mai mult.

Prin spiritism se înțelege convorbiri pe cale firească a oamenilor de pe pământ cu spiritele (sufletele celor morți).

Spiritismul în felul acesta a existat pe lume de când au început să existe păgânii și purta diferite numiri, ca ocultism, magie și altele.

Religia creștină crede în existența sufletelor; ea admite că spiritele din cealaltă lume pot să se întrețină într'un chip văzut cu noi oamenii, dar numai prin învoirea lui Dumnezeu. Astfel Arahangelul Rafail a întovărășit pe Tobia. Arh. Gabriel s'a arătat Prea Sfintei

gândim, că sunt vile și case domnești din lemn, nu înțelegem, pentruce, în locuri unde nu se poate zidi, nu s'ar putea face, cu măiestrie și pricepere, biserici din lemn, cari bine acoperite și pereții dinafară vopsindu-se ori trăgându-se cu oleu, pot ține 100—150 de ani!

Mestecăneții sunt vrednici de toată lauda pentru sirguința, cu care și-au făcut biserică nouă.

În aceeași zi după amiază o luăm la vale, coborînd la *Vălioara*, iar de aci spre Hațeg. Mai vizităm minunata fermă „*Berthelot*“, unde ne întâmpină cu inimă românească, vechiul prieten, d-l agronom Danciu, administratorul fermei. Iar pâr. Mihaescu ne adună pe toți la o cină, bucuros că ne-am reîntors cu bine din calea misiunilor, în care și-a mai văzut odată pe aceia, cărora le fusese „vită din oculul lor“.

(sfârșit)

Lăcuste uriașe. În grădina de animale din Londra, au sosit trei oaspeți noi și rari. Sunt trei lăcuste uriașe aduse din părțile de miază zi ale Africei. Sunt de mărimea unui șoarecă mare și sar la depărtare de zeci de metri.

Numele acestor lăcuste nu e cunoscut și nu se știe nici ce obiceiuri au. Nu se știe nici ce hrană le place mai bine. Un îngrijitor le-a adus salată și ele au început să mănânce cu mare poftă. Fiecare din acestea lăcuste mănânce pe zi câte o lăptucă mare.

Fecioare, etc. Dumnezeu permite și diavolului câte odată să se arete oamenilor, cum cunoaștem din Istoria vieții sfântului Anton Pustnicul și a sf. Ioan Vianny, a cărui viață a fost descrisă mai pe larg în această revistă.

Spiritistiții se deosebesc de noi prin aceea că ei afirmă că această arătare a spiritelor se poate dobândi prin voința oamenilor; ei fac însă deosebire că nu la toți se poate petrece acest lucru, ci numai la persoana aleasă (mai ales femei), pe care ei le cheamă medii.

Nu ne putem ocupa cu deamănuntul despre felul cum caută spiritistiții să producă arătările spiritelor. Cauzele acestor arătări s'ar putea reduce la trei: 1) spiritele se arată în adevăr prin învoirea lui Dumnezeu; aceasta nu atârna însă dela voința oamenilor. 2) Prin întrebuițarea forțelor naturii, pe cari mulțimea nu le cunoaște, ceea ce se reduce la înșelăciune. 3) Amestecul direct al diavolului. La spiritistiți poate fi vorba numai cele două pricini din urmă. Amestecul direct al diavolului rar se poate constata; amestecul indirect va fi totdeauna la ședințele spiritiste, cum vom vedea mai pe urmă.

Pentruce condamnă Biserica spiritismul? Din pricina urmărilor rele asupra celor ce-l practică, sau cel puțin iau parte la adunările lor.

Întăia urmare este primejdia de a-și tulbura mintea, ceea ce se întâmplă mai ales la femei. Cine începe odată să aibă convorbiri cu cei morți, este împins tot mai mult de aceasta, devenind o adevărată manie în unele persoane.

În locul al doilea este primejdia de a-și pierde credința, fiindcă se cultivă superstiția și se caută efecte mai înalte de cât le-ar putea da mijloacele naturale. De aici nu mai este mult până la legătura cu diavolul prin magie. Deși diavolul nu se amestecă totdeauna direct, cum am spus, totuși efectele amestecului se pot vedea cu privire la stricarea religiei catolice. Căci mai iute se va crede de asemenea oameni „mediilor“ decât revelațiunii dumnezeiești. Ei cred că anumite mese rotunde, glasuri cari șoptesc, mâni cari pipăie, etc. ar avea puterea să descopere lucruri ascunse și viitoare. Învățătura spiritistiților caută să distrugă învățăturile religiei creștine. De fapt se aude în ședințele spiritiste, că spiritele chemate tăgăduesc mai multe învățături creștine și în locul întâi veșnicia iadului.

În localul al treilea ședințele spiritiste sunt o mare primejdie pentru bunele moravuri; pentrucă se desprețuiesc poruncile lui Dumnezeu, se ia în răs stăpânirea lui absolută asupra lumii, pedepsele veșnice, sunt ridicularizate și așa se deschide drumul la toate nelegiuirile. Înșelătoriile lor au luat un avânt neobosit după războiu. Se aduc apoi acuzațiuni grave cum că în adunările spiritiste cam des s'ar petrece lucruri imorale în cele mai diferite feluri. De aceea pricepem pentruce spiritistiții cer ca în adunările lor să fie aproape întunec, să nu asiste persoane cari se îndoiesc de puțința faptelor spiritiste și alte asemenea.

Nu va fi deci nici o suprindere pentru nimeni, dacă Biserica oprește a face parte din asemenea societăți sau a lua parte la adunările lor.

Mulți o fac la început numai din o oarecare curiozitate, însă după aceea dânsa crește tot mai mult și astfel ei ajung în ghiarele spiritismului.

Să ne rugăm așa dar cu stăruință la Inima lui Isus să dispara între catolici și între creștini această ciumă strașnică. Din contra să crească cinstea către Dumnezeu, evlavia pentru ajutorarea sufletelor aflate în locul de suferințe etc.

Feriți-vă de spiritism, căci el este o armă puternică a diavolului pentru distrugerea credinței.

„Lumina creștinului“

A. G.

Indată intră în cotigariu. Odată băiatul s'a îmbolnăvit și găsea toată ziua sta lângă pat. Dacă vroiau s'o alunge de acolo, începea să bata din aripi și din picioare și să strige împotriviindu-se. Și nu se depărta de lângă pat numai dacă îi zicea băiatul: „mergi afară”.

Un circusist auzind de aceasta găscă venită, a venit s'o cumpere. Au făcut și invoiala cu băiatul. Dar găscă a priceput și când circusistul a voit s'o ducă, s'a prins cu ciocul de hainele băiatului, și orice au făcut, n'au mai putut-o desface de acolo. A trebuit să strice rărgul și găscă a rămas și mai departe lângă băiat, de care numai moartea vrea s'o despartea.

Mare nenorocire de tren în Franța.

Pe linia Monteveris — Chamonix s'a răsturnat zilele trecute un tren de persoane. Locomotiva și vagonul cel dintâi, au căzut în prăpăstia adâncă ce era lângă calea ferată. S'au nenorocit vre-o 60 de călători.

Ca să ouă găinile anul întreg. Să dă găinilor ca mâncare, coajă de semință de in, amestecată cu rășe de grâu și cu făină de ghindă mielite în apă și făcute aluat.

† Maria Gaja n. Nistor și Liviu

Gaja. Cruda moarte a răpit prea curând din sânul familiei Sale pe D-na Maria Gaja, soția directorului Aurei Gaja din Oradea mare, fost profesor la școlile noastre din Blaj, iar răposata, născută și crescută în Blaj, a fost fiica Părintelui Iuliu Nistor azi protopop în Medias. D-na Gaja a fost înmormântată în ziua de 17 August, iar la 20 August a urmat-o și fiu său Liviu, în vârstă de 16 ani. Părintele greu înțercat a pierdut astfel, abia în câteva zile, și soție iubitoare și pe fiul mult iubit! Celor răposai Dumnezeu să le dea odihna cu dreptă. Și pe cei rămași să-i mângăie! Fostului nostru coleg îi trimitem și noi cele mai simțite condoleanțe.

Cunoștințe folositoare.

O boală primejdioasă.

— Paralizia infantilă. —

Se vestește din toate părțile țării, că s'a ivit o boală nouă și foarte primejdioasă, anume *paralizia infantilă* cum o numesc doctorii, sau mai bine săm putea zice guta copiilor, fiindcă atacă mai ales copiii.

Despre boala aceasta până acum nu s'a prea știut. Se spune că s'a ivit încă pe la începutul veacului trecut, dar oamenii n'au prea băgat-o în seamă.

Germeții boalei nu sunt cunoscuți și chiar din pricina aceasta se poate cu greu împiedeca lățirea boalei.

Atacă mai ales copii până la vârstă de 4—5 ani. Atacă mai repede pe feciori decât pe fete. Se pot îmbolnăvi mai mulți copii de-odată în aceeași familie.

Germeții boalei se găsesc în nasul și în gura copiilor. Aici pot trăi acești germeți și cinci luni. De aici, prin tușă, prin strănuturi, prin vărsături și prin vorbire germeții pot să se împrăstie în aer, ori pe mâncare și cu acestea să ajungă în nasul sau gura altui băiat, care iarăși se va îmbolnăvi.

Oamenii sănătoși, cari trăind în atingere cu bolnavii, fără să se îmbolnăvească, se încarcă totuși cu germeți de boală, pe cari germeți, fără să-și deie

seama, îi poartă mai departe, îmbolnăvind pe copii din jurul lor.

Pot căpăta copiii aceasta boală, chiar și dacă intră în casa unde a zăcut vre-un bolnav, sau s'au urcat în trasura cu care a fost dus un bolnav.

Să spune, că prin păduchi încă se poate lăți aceasta boală.

Și animalele, ca porci, găini, câni, mâte încă se pot îmbolnăvi de guta copiilor și îmbolnăvindu-se, ele încă pot lăți boala dintr'un loc în altul.

Pe unii copii boala îi atinge mai ușor, pe alții mai greu. Ține 1—9 zile. Se începe cu fierbințeala mare, dureri mari în stomac, în intestine și la plămâni. Bolnavul e tot somnoros, îl doare capul și asudă mereu. Îl dor mâinile și picioarele, așa că la cea mai mică atingere se vaietă. După 4—5 zile durerile mai încetează și fierbințeala încă scade, dar se ivește înțepenirea corpului și mai ales înțepenesc mâinile și picioarele. Culoarea pielii nu se schimbă.

După 4—5 zile înțepenirea poate să treacă, dar uneori poate să țină și mai departe și copilul poate rămânea viața întreagă în așa stare, că nu mai poate să lucreze nimic.

Dintre copii bolnavi, cam 10 la sută mor, dar sunt cazuri când mor și 40—50 la sută.

Luând în seamă, că aceasta boală e așa de primejdioasă și că s'a lătit așa de tare, mai ales la orașe și în locurile unde este mare învârtire de oameni, se sfătuiesc toți oamenii, că dacă bagă de seamă, că s'a ivit undeva aceasta boală, numai decât să înștiințeze medicul comunal, să lase copii bolnavi să fie duși la spital, unde vor fi îngrijiți de doctori și altoiți cu leacuri vindecătoare. Casele în cari au zăcut bolnavii și hainele lor să se curețe bine — după spusele doctorilor —, ca toți germeții boalei să se prăpădească. Asemenea să se curețe și trăsurile și toți aceia cari au venit în atingere cu bolnavul. Gura și nasul copiilor să se spele cu hypermanganat, cumpărat din farmacie și să nu mănânce copiii decât numai lapte, legume și fructe fierte.

În chipul acesta se va putea împiedeca lățirea boalei, iar copiii bolnavi încă vor putea scăpa cu viață.

Orice spune doctorul să se țină cu tărie. Numai așa se vor putea mântui copii de primejdia ce îi amenință.

Cea mai mare eroare!

Ar fi din partea oricărui, care nu ar cerceta la Blaj magazinul

Ștefan Nyergeș

unde se vând cu mari reduceri de prețuri: Jerseyuri, ultimele noutăți de modele pentru Dni, Dne și copii, Ciorăpării, Ștofe de haine, șifoane pentru albituri fine, danteluri, ecrii brodării. Sada pentru costume naționale precum și toate firele de sârmă, arniciuri și altele.

Mare depozit de bumbăcărie.

Coloniale: Cafele, ciaturi, orezuri, sardele bomboane, licheruri, romuri și tot felul de ape minerale.

La dorință se trimit gratuit *prețcurenturi*.

(360) 1—3

Cărți nouă.

Cărți alese pe sprânceană, pentru țăranul român.

Dacă judecă Românul: „Spune-mi cu cine te 'nsoțește și-ți voi spune cine ești”, apoi tot așa de îndreptățită ar fi judecata următoare: „spune-mi ce carte cetești și-ți voi spune cine ești”.

Te-ai întrebat vreodată, cetitorule, de ce mare însemnătate este o carte bună în casa omului? Îți mai uși de necesari, îți mai iese din cap pârdașica de cârciumă, se adună ciorchine copilașii și ceilalți ai casei în jurul mesii, seara, sau Duminecile, după amiezile, la podmol și se pornește vorba cumpanită, a sfetnicului drag, ridicându-te sufletește.

Nu-i așa că nu alergi după cărți pricinuitoare de venin sufletească? Nu-i așa că alungi cale de o poștă cartea răspânditoare de putregai, de întăritări împotriva altor oameni?

Im vei zice: n'am de unde ști care e carte bună și care e carte rea! Aici ai dreptate. E greu, dacă trebuie să dai mereu dta cu capul de gard, până ce și-ai ales ceea ce îți priește sufletului.

Oameni cari țin la d-ta cetitorule român de la țară, s'au îngrijit în timpul din urmă să-ți tipărească două călăuze, două broșurele, în cari vei găsi vreo câteva zeci și zeci de cărțuții și cărți vrednice de a fi cumpărate.

„Ia-mă cu tine!” se chiamă, „sfaturi unuia, care vrea să cetească ceva bun” și au apărut (în ediția a 2-a) la Sibiu, la „Astra” (Strada Șaguna 6.) — iar a doua broșură a tipărit-o „Fundatia culturală a Principelui Carol” (București Str. Latină 10) și-i zice: „Catalog general pentru bibliotecile populare”. Amândouă cărțuțiile se răspândesc gratuit.

Dar de astădată vreau să trecem în „revistă generală”, ca la manevră — aceasta o manevră sufletească! — ultimele publicații din „Biblioteca populară a Asociațiunii” din Sibiu. Sunt așa de ieftine și de bune, încât să nu stea la îndoială nimeni, ci să le cumpere și răspândească întocmai ca pâinea cea caldă. De toate afii în biblioteca „Astei” noastre: Sfaturi bune, gospodărești, doine și chiuturi, povești și povestiri, bucați istorice din trecutul nostru și câte și mai câte.

Ian să vedem ce conțin ultimele numere: Să începem cu „Snoavele, chiuturile și povestirile”, adunate de fostul președinte al „Astei” Andreiu Bârseanu (Nr. 132), bucăți glumețe cari descreșesc fruntea și dau poftă de viață. Aici facem cunoștință cu „muirea cu hainele de mătase”, cari visa de „plouatul covrigilor”, de sosirea turcilor și alte bazonii. Aici dăm de țiganul, căruia a vrut să-i facă țiganca un balmoș și și-a pierdut cuvântul într'o gârlă, până l-au bătut talmoș-balmoș și pe el nește nuntași posnași. Aici e vorba de femeia cu bușuiliță, vorba cântecului; „Vai, sărace sutele cum mărită mutele (azi nu se mai potrivește „sutele” — trebuiesc „mii”).

Trei cărțuții cu povestiri istorice minunate sunt următoarele: „Moartea lui Asan” de Ioan Al. Lăpedatu (Nr. 134); „Amor și răsunar” de I. Al. Lăpedatu (Nr. 136); „Piatra credinței” de Coriolan Brediceanu, Povestirile acestea de pe vremea turcilor, cu înșirarea unor întâmplări pline de tâlc, ar trebui să le cetească fiecare țaran român.

Tot istorice sunt și numerile 137: „Luptele lui Mihai Viteazul, povestite de el însuș”, pe când se afla departe de țara sa și colinda pe la curtea împăratului Rudolf al Austriei — Nr. 140; conferința pentru serbarea Unirii Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului

cu Patria mamă: „1 Decembrie 1918“ de secretarul administrativ al „Astrei“, dl Romul Simu.

„De cetit și răspândit“ se numește altă broșură (No. 138), în care ne vorbește profesorul învățat Gh. Vâlsan despre „Ce însemnează a fi român?“, scriitorul iubit Teodor V. Păcățian despre „Trei soiuri de femei“; economistul nostru Dimitrie Comșa dă sfaturi practice, gospodărești, și mulți alții. O „casă culturală“ frumoasă este descrisă în No. 135 („O șezătoare românească“), apoi găsește cetitorul o conferință despre lux, despre cooperative, cântece pe note („Foaie verde, iarbă rea“... și „Vine cucul de trei zile“) de meșterul compozitor român Nicolae Oancea. Secretarul literar Horia P.-Petrescu publică tot acolo o povestire despre marele zugrav român Grigorescu.

„Fapte de împlinit“ (No. 142) se numește altă broșură, cu sfaturi de-a mai mare dragul, adunate de dl general C. Dragu. Nu este dată uitării nici descrierea unei gospodării românești cum ar trebui să fie în fiecare sat românesc în număr cât mai mare. Povestea noastră de frunte Ioan Pop-Reteganul, care a tipărit (No. 126) povestea lui „Lucă — minte slabă“, a omului slab de înger, care s'a dat de mal din pricina lipsei sale de judecată sănătoasă, ne-a dat de astădată despre „Casa țăranului român“ (No. 145) o carte-sfetnic cu sfaturi de aur. În No. 127 poate găsi țăranul român sfaturi privitoare la „cum să ne îngrijim vița de vie“ și vitele. Profesorul Ioan Pop-Câmpeanu ne arată, în două cărțuli, cari sunt „Dușmanii omului“ (No. 131), „Vrășmașii sănătății și-ai averii“ și „Pricinitorii boalelor“ (bacteriile) No. 146. Tot în numărul acesta din urmă ne vorbește cineva, care se ascunde sub litera N., despre „Plantele de leac“ (medicinale) cum sunt: socul, mușetul, teiul, luminărica, cutura, odoleanul, ferega, pelinul, nalba, etc., arătându-ne la ce servesc și cum putem să câștigăm chiar cu ele.

Cum se poate tămădui și societatea omească ne-o arată o piesă de teatru pentru copilași: „Vine Crăciunul“ de d-na Elena C. Sporea (No. 141) — cum copiii trebuie să se ajute împrumutat, și pe cei orfani de părinți. (Numai copiii? Oamenii mari nu?)

Biografia, povestită minunat de profesorul George Vâlsan: „Povestea vieții lui Vasile Alexandri“, n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească, așa de frumos e scrisă. Ne aduce aproape pe veselul și seninul Alecsandri, pe autorul imnului: „Trăiască Regele“ și „Latina gintă“ (No. 133)

Viața președintelui al 2-lea al „Astrei“, Vasile L. bar. Pop, e povestită de păr. proto-pop Dr. Ilie Dăianu, încât vedem ce om de omenie a fost baronul Pop și câtă cinste ne-a adus.

Italianul Edmondo de Amicis ne arată ce a pățit o „Hârtie de o sută“ (No. 128), ce a trebuit să pătimească un tinăr cinstit, fiindcă credea stăpânul său că ar fi furat banii. Tolstoi, rusul, ne aduce înaintea ochilor pe „Prinsonierul din Caucaz“ și ne înfioară cu descrierea suferințelor rusului ajuns pe mâinile unor cazaci. (Ceice au fost în prinsoare știu să povestească și ei despre chinurile lor din Rusia!) Horia P.-Petrescu ne vorbește despre cănele „Grivei“ (No. 134), despre „Domnica“ cea fără de tată, despre „Anica“ femeia ce duce mănăcarea bărbatului, la cătane, și rămâne pe jos de tren.

Țăranul dela coarnele plugului Adam Bocu ne povestește „Din poveștile lui Moș Toader“, cu legende din Zărând, cu amintiri despre Avram Iancu, cu descrieri de „nedeie“, cum „averea strănsă cu câna — câni o mănă“ (No. 147).

Ce hohote de răs au să stârnească prin toate satele românești povestirile cunoscutului povesteaș Melin-Lupeanu, „Intâmplările lui Zdrenghea“ în America, în București și aiurea! (No. 149).

Spune, cetitorule, dacă nu te simți îndemnat să te abonezi la o astfel de bibliotecă! Pe un an întreg (10 numere și un calendar) te costă 70 de lei, iar dacă ești membru al „Astrei“, te vine 50 lei. Adresa „Astra“, Sibiu, Str. Șaguna 6. Grăbește și te abonează!

Poșta gazetei.

Ioan G. Oltean, Săureni. Am primit suma de 300 lei trimisă de dnoastră.

Vasile Ardelean, Cenadul mare. Am primit suma de 1170 lei; pentru G Ardelean 180 lei, S. Chiru 180 Lei, A. Covaci 180 lei, A. Șuștrean 180 lei, V. Regep 180 lei, Ioan Socaciu 180 lei, și pentru I. Javan 90 lei.

Dionisie Muntean, Baia de Arieș. Am primit suma de 200 Lei.

Teodorac Vasile, I. Costache, Boian. Am primit suma de 180 lei, abonamentul este plătit pe întreg anul.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Paohia română unită — Ciugudul de jos

Nr. 43 - 1927.

Concurs

Pentru edificarea bisericii gr. catolice din Ciugudul de jos, jud. Alba, prin aceasta escriem concurs. Concurenții sunt invitați să-și înainteze ofertele în scris, în plic sigilat, până la 25 Septembrie c. ora 12 din zi la subsemnatul oficiu parohial, unde se pot studia zilnic planul, preliminarul de spese și condițiunile de edificare.

Licitația minuentă se va ține la 25 Septembrie ora 4 și vor putea lua parte numai cei care, odată cu ofertele, vor fi depus în timpul sus indicat și vadiu 10% adică 83.000 lei, bani parați ori hârtii de valoare.

Reprezentanța parohială își rezervă dreptul a hotări liber asupra ofertelor, fără considerare la suma oferită, și nu rebonifică nici o cheltuială făcută de reflectanți.

Se observă, că lucrările de edificare vor începe numai în primăvara anului 1928.

Ciugudul de jos, din ședința reprezentanței parohiale ținută la 7 August 1927.

Eugen Circa
paroh.

Constantin Ilea
curator primar.

Se caută doi învățăcei, băieți isteți, absolvenți de 7 clase primare ori 2 liceale, pentru magazinul meu de Coloniale și mărunțișuri din BLAJ.

2-3 (336)

I. Nyerges.

Casă de vânzare Strada Ioan M. Moldovan nr. 92.
Informațiuni la REDACȚIA FOII. (344) 5-?

Se caută ucenic.

Se primește un băiat de 13 ani trecuți și cu 4 clase primare, ca ucenic la d.

(353) 2-3

Nicolae Baci
pantofar în Blaj.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Administrația centrală capitulară — Blaj.

Nr. 650 - 1927

Lemne de vânzare

Administrația centrală capitulară din Blaj, jud. Târnava-mică, vinde, prin licitație cu oferte scrise, 2654 metri steri lemne focale de fag, calitatea I, cari lemne se află în pădurea fundațiunii Andreiu Frâncu comuna Buzăș, 4 km. depărtare dela Ileanda, județul Someș.

Terminul 15 Septembrie 1927 orele 12 din zi.

Deodată cu ofertele se va depune și o garanță de 50% a prețului oferit, în numerar, sau scrisoare de garanță.

Condițiuni de plată: 1/2 din preț la aprobarea licitației din partea Venerabilului Capitu mitropolitan, cealaltă parte din preț, când lemnele vor fi scoase pe jumătate din pădure. Timpul de plată cel mult până la 31 Decembrie 1927.

Ofertele se trimit închise pe adresa Administrației c. capitulare.

Blaj, 24 August 1927.

2 2 (358)

Dr. Ambrosiu Cheșianu
administrator capitular.

Stupi de vânzare

La subsemnatul se găsesc de vânzare 30-40 stupi bătrâni în conșnițe țărănești.

Spătac, p. Blaj.

(357) 1-3

Laurean P. Sărătean
învățător.

Bucuria tineretului!

A ieșit dela tipar și se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj, o prea frumoasă culegere de strigături și cântece din popor, zisă:

De pe Secaș

Cântece și strigături românești de cari cântă fetele și feciorii, și strigă la joc, date la tipar de

ALEXANDRU LUPEANU-MELIN
profesor la școlile din Blaj.

Cartea cuprinde: 160 de cântece și strigături, dintre acelea cari n'au fost tipărite niciodată, apoi câteva foarte frumoase cântece bătrânești, ca povestea lui Oprea Ardeleanu, și altele.

Prețul 8 lei, cu poștă cu tot 10 lei.

Cartea se cere dela
Librăria Seminarului din Blaj

„UNIREA POPORULUI“
este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.